

Otto Pollak

Na tomto obrázku je můj tatínek, Otto Pollak. Nevím, kde a kdy přesně byla fotka pořízena, ale muselo to být za 1. světové války, když sloužil v rakousko-uherské armádě.

Tatínek se narodil v roce 1884 v Klatovech. Vystudoval práva, ale právníkem se nestal. Po 1. světové válce pracoval jako přednosta berní správy, a tak ho pořád překládali z místa na místo, takže jsme se často stěhovali. Během 1. světové války byl v řadách rakousko-uherské armády. Nikdy o tom moc nemluvil, ale vím, že byl chvíli na italské frontě. Měl pravděpodobně vyšší šarži, protože měl sluhu.

Tatínek chodil do synagogy o vysokých svátcích, ale nebyl zbožný. Jeho mateřským jazykem byla čeština, pocházel z velké asimilované česko-židovské rodiny, takže dědeček nebyl zrovna šťastný, když se tatínek zamiloval do maminky, chudé maďarské Židovky.

Tatínek byl velice korektní, přísný pán. Jako by se státním úředníkem už narodil. Když jsme bydleli v Žilině, byl náš byt ve stejném domě, kde měl tatínek kancelář. Čas od času jsem za ním do kanceláře chodila. Měl tam dlouhý stůl, na kterém jsem ráda hrála ping pong. Jednou jsem tam vběhla a uviděla tam muže, který se snažil otce přesvědčit ke vstupu do agrární strany. V té době to byla nejsilnější strana, ale tatínek se nemohl politicky nijak zásadně angažovat, protože byl státním úředníkem, takže nikdy nebyl v žádné straně. Byl to čestný a neúplatný úředník. Slyšela jsem, že mu nabízeli úplatky, aby něco udělal, ale on tohle vždycky odmítal, pro něj to naprosto nepřicházelo v úvahu.

Tatínek byl na mě doma přísný, ale po jeho smrti jsem zjistila, jak málo člověk vlastně o druhých lidech ví. Ví, že mě měl moc rád, byla jsem jeho všechno a udělal by pro mě cokoli, ale nikdy to neuměl tak ukázat jako maminka. Tatínek se se mnou nikdy tak nemazlil jako maminka, ale měl rád, když jsem k němu přišla a sedla si mu na klín. Měl všechny možné záliby. Pamatuju si, že rád tancoval a později hrál bridž a chodil na ryby, zvláště na pstruhy. Když zrovna dělal do tance, chystávala jsem židli tak, aby hned až přijde z kanceláře domů, mohl vyzkoušet taneční kroky. Jeho

dalším velkým koníčkem bylo fotografování.